

Kulturministeren (Jytte Hilden):

I en sag, som er vanskelig, er det vigtigt at holde hovedet koldt. Der er to dele i denne lov. Den ene del er den besværlige fordelingsnøgle, der er for bibliotekspengene. Det vil vel altid ægge og vække til debat; de, der får, bliver glade og siger ikke så meget, og de, der eventuelt bliver taget fra, har naturligvis noget at ville fortælle os alle sammen. Anderledes kan det ikke være. Der blev i 1991 vedtaget en fordelingsnøgle, en måde at fordele pengene på.

Så kommer den anden pointe, som jeg tror, hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre ikke gør sig klart. Denne regering – og det gælder også denne kulturminister – står ved alle de aftaler, der er indgået, men den anden del af spørgsmålet om biblioteksafgiften afgøres suverænt hvert eneste år, når finansloven vedtages. Det har så været praksis gennem alle de år, hvor denne lov har virket, at der har stået det samme beløb på finansloven.

Jeg erkender gerne, og det har jeg ikke gjort noget ud af ikke at erkende, at der kunne være nogle, der havde den formodning og forventning, at selv når der blev indført et loft, blev alle pengene i puljen. Jeg erkender gerne, jeg har klokket i det i forhold til debatten. Vi fik en omvendt Robin Hood-debat, og sådan er det. Derfor har jeg trukket besparelsen på dette sted tilbage, og derfor fremsætter jeg dette lovforslag.

Men jeg vil godt holde fast i, der er to strenge i dette. Der er spillereglerne, og dem overholder vi, og det gør regeringen. Og så er der hvert år spil omkring finansloven, hvor Venstre endnu en gang har besluttet sig for at stå totalt udenfor og stå totalt af, så man som sædvanlig kan tale med to tunger.

Til sidst vil jeg godt sige, jeg synes, det er alle tiders lov. I Tyskland er det sådan, at hver tysker – der er 80 millioner – betaler 1 kr. til en tilsvarende biblioteksafgiftslov. I Holland er man flottere på den. I Holland betaler hver hollænder 2,50 kr., det vil sige, de hollandske forfattere får mere. I Danmark, hvor vi godt nok kun er 5 millioner, betaler hver og en af os, hver eneste dansker, 27 kr. til biblioteksafgiften. Så hvis nogen kommer og siger, vi ikke har en god biblioteksafgiftslov, og hvis nogen kommer og siger, denne regering ikke står vagt om de principper, der ligger i den, så taler de ikke sandt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal blot konstatere, at så lykkedes det kulturministeren at slutte med en bemærkning om noget af det, vi ikke diskuterede i dag, nemlig hvor mange penge der er og fordelingen af dem, og det var det, det handlede om i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 31/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Anne-Marie Meldgaard (S):**

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er etableringen af en rabatordning for efterlønsmodtagere ved benyttelse af offentlig transport et led i opfølgningen af den aftale, regeringen, Venstre, De Konservative og SF indgik om anvendelse af satsreguleringspuljen i 1996. Det er i beløbsstørrelsen 15 mio. kr. i 1996 og 30 mio. kr. i årene 1997-99.

Det er et længe næret ønske fra efterlønsmodtagerne om at blive ligestillet med landets pensionister, når det gælder køb af rabatkort, der nu opfyldes. Ikrafttræden den 1. december er noget senere, end vi havde forventet, men forhandlingerne med trafikelskaberne og de kommunale